

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ อยู่วงศ์. (2541). การศึกษาการยอมรับของเกษตรกรในการปลูกผักปลอดสารพิษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2544). “ข้อมูลจำนวนบ้านและจำนวนประชากร” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.dola.go.th/> (พฤศจิกายน 2544)
- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2541). รายงานการประเมินผลโครงการส่งเสริมการผลิตผักปลอดภัยจากสารพิษ. กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่ ฝ่ายเอกสารคำแนะนำ กองเกษตรสัมพันธ์ กรมส่งเสริมการเกษตร.
- กรมอนามัย. (2530). คู่มือวิชาการสุขาภิบาลอาหารในชนบท. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กระทรวงอุตสาหกรรม, สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ. (2542). โครงการจัดหาข้อมูลสารมีพิษตกค้างในอาหาร ข้าว. รายงานการวิจัย.
- กาญจนศักดิ์ ผลบูรณ์. (2543). การจัดการสิ่งแวดล้อมในระบบสุขภาพ. บริษัท ดีไซน์จำกัด.
- จิราพร จักรไพวงศ์. (2530). ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาในการบริโภคอาหารที่มีวัตถุเจือปนและเครื่องปรุงรสของแม่บ้านในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จูไรรัตน์ เกิดดอนแฝก. (2537). ภัยมีดจากสารพิษ. กรุงเทพฯ : เศรษฐ สตุติ โอ แอนด์ กราฟิค ดีไซน์ จำกัด.
- นฤมล ศรีมงคล. (2536). อิทธิพลการรับรู้เกี่ยวกับโรคอุจจาระร่วงที่มีผลต่อพฤติกรรมการล้างมือของมารดาเพื่อป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิธิยา รัตนাপนนท์ และวิบูลย์ รัตนูปนนท์. (2542). สารพิษในอาหาร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ. (2540). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เจริญผล.

- บุญเยี่ยม ตระกูลวงษ์. (2542). รูปแบบและแนวทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ. ในแนวคิด ทฤษฎี และการนำไปใช้ในการดำเนินงานสุขภาพศึกษาและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. นนทบุรี : โรงพิมพ์กองสุขศึกษา สำนักงานปลัด กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข.
- ประทีน จันทร์ประภาพ. (2532). ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับวัตถุเจือปนและสิ่งปนเปื้อน ในอาหารของผู้ประกอบอาหารใน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวิง สุวรรณ. (2534). พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพ และสุขภาพศึกษา. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์.
- ปิยรัตน์ นิมสกุล. (2539). การยอมรับการนำผักปลอดสารพิษมาบริโภคของแม่บ้านใน กรุงเทพมหานคร ศึกษากรณีเขตดอนเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พริศดา สุวรรณรัตน์. (2539). ความรู้และการปฏิบัติในการบริโภคผักและผลไม้ของแม่บ้านในเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พัฒนา มุลพถกษ์. (2539). อนามัยสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : หจก.เอ็น.เอส.แอล. พรินติ้ง.
- พันธ์ทิพย์ รามสูต. (2540). ระบาดวิทยาสังคม. สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน. มหาวิทยาลัยมหิดล (ศาลายา). กรุงเทพฯ : พี.เอ. ลีฟวิ่ง.
- พาลาก สิงหเสนี. (2535). พิษของยาฆ่าแมลงต่อผู้ใช้และสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พรรณ ภูปะวะโรทัย. (2537). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมล้างมือของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมโรคติดเชื้อ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพ็ญประภา ศิริโรจน์. (2536). พฤติกรรมการป้องกันภาวะขาดสารไอ โอดีนของเด็กนักเรียนจังหวัด เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์การแพทย์ และสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มัลลิกา มัติโก. (2534). คู่มือวิจัยพฤติกรรมสุขภาพ. โครงการข่ายวิจัยพฤติกรรมสุขภาพ ศูนย์ประสานงานทางการแพทย์และสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข.

- ไมตรี สุทธิจิตต์. (2531). สารพิษรอบตัวเรา. ภาควิชาชีวเคมี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่. เชียงใหม่ : ดาวคอมพิวกราฟิค.
- รัฐ จำปาทอง. (2528). ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเมื่อบริโภคผัก ศึกษารณีแม่บ้านใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ละเอียด หัสดี. (2537). ประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษาในพฤติกรรมการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์
อาหารของแม่บ้าน อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ลัดดารัตน์ แซ่คู. (2535). ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติของผู้ประกอบการค้าอาหาร ในโรงพยาบาล
เขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับอันตรายจากสารปรุงแต่งรสและสารปนเปื้อนในอาหาร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิจิตร ถนอมถิ่น. (2538). ปัญหาการใช้สารเคมีกับสภาพแวดล้อม. การใช้สารสกัดจากพืชเพื่อป้อง
กันกำจัดศัตรูพืช. รายงานการสัมมนาทางการเกษตร ณ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- วิฑูรย์ เลื่อนจำรูญ. (2542). แนวทางการสร้างมติในการปฏิรูปนโยบายสารกำจัดศัตรูพืชเพื่อการ
ดำเนินการในอนาคต. รายงานสรุปการสัมมนา. ฝ่ายเศรษฐกิจรายสาขา สถาบันวิจัยเพื่อ
การพัฒนาประเทศไทย.
- วิฑูร อัดนโธ และไพโรจน์ อุ่นสมบัติ. (บรรณาธิการ.) (2529). พิษวิทยาคลินิก : ยาปราบศัตรูพืช.
กรุงเทพมหานคร : โครงการตำรา-ศิริราช คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมกานต์ ทองเกลี้ยง, เณริน บุญเลิศ, ศรีปราชญ์ บุญนำมา และเพ็ญศรี รักผักแว่น. (2542). การศึกษา
สถานการณ์ของสารพิษตกค้างในพืชผักของพื้นที่สาธารณสุขเขต 2. กลุ่มงานสุขาภิบาล
อาหาร ศูนย์อนามัยสิ่งแวดล้อมเขต 2 สระบุรี.
- สลักจิต ศิรินันท์. (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคปลอดสารพิษของแม่บ้าน
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
การบริหารสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2542). แนวคิด ทฤษฎี และการนำไปใช้ในการดำเนินงานสุข
ศึกษาและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ. นนทบุรี : โรงพิมพ์กองสุขศึกษา สำนักงานปลัด
กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข.

- สุนันท์ธนา แสนประเสริฐ และศรีปราชญ์ บุญนำมา. (2536). สภาวะทางสุขาภิบาลอาหารของแผงลอยจำหน่ายอาหาร ศึกษาเฉพาะกรณีเขตเทศบาลตำบลพระพุทธบาท. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สุนันท์ธนา แสนประเสริฐ, อรพรรณ ศรีสุขวัฒนา และฐิติพร คหัญฐา. (บรรณาธิการ). (2543). สถานการณ์ความสะอาดปลอดภัยของอาหารในประเทศไทย. กองสุขาภิบาลอาหาร กรมอนามัย.
- อคุศลย์ อภินันท์. (2534). คำกล่าวรายงาน. ในสุพาณี พิมพ์สมาน. (บรรณาธิการ.), การใช้สารจากพืชเพื่อการป้องกันกำจัดศัตรูพืช. รายงานการสัมมนาทางการเกษตร ณ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อาณัติ ต๊ะปินตา. (2534). พืชของสารเคมีปราบศัตรูพืชต่อสิ่งแวดล้อม. ในสุพาณี พิมพ์สมาน. (บรรณาธิการ.), การใช้สารจากพืชเพื่อการป้องกันกำจัดศัตรูพืช. รายงานการสัมมนาทางการเกษตร ณ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โอพาร รัศมี. (2544). ระดับสารกำจัดแมลงตกค้างในพืชผักที่วางจำหน่ายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Green LW and Kreuter MW. (1999). Health Promotion Planning An Educational and Ecological Approach. Third edition, London : Mayfield Publishing company.